

Skärtorsdagen 2019 Ingemar Andersson (LFS)

Skriftetal. Kristi lidandes historia, Andra akten

Tekster: Psalt 111; 2. Mos. 12:1-20; 1. Kor 11:23-29; Joh. 13.1-20

Vad Kristus gör och lider under sin gång till Oljeberget och i örtagården

När de hade sjungit lovsången, gick de [Jesus med sina lärjungar] ut till Oljeberget.

Det uppstod också en tvist bland dem om vem som kunde anses vara störst. Då sade Jesus till dem: "Folkens kungar uppträder som herrar över sina landsmän, och de som har makten kallar sig folkens välgörare. Men så skall ni inte handla, utan den störste bland er skall vara som den yngste och den som är ledare skall vara som tjänaren. Ty vem är störst: den som ligger till bords eller den som tjänar? Är det inte den som ligger till bords? Och ändå är jag här mitt ibland er som en tjänare. Det är ni som har stått vid min sida under mina prövningar, och jag överlämnar riket åt er, liksom min Fader har överlämnat det åt mig: Ni skall få äta och dricka vid mitt bord i mitt rike och sitta på troner och döma Israels tolv stammar.

Då sade Jesus till dem: "Denna natt skall ni alla överge mig. Ty det står skrivet: Jag skall slå herden och fåren i hjorden skall skingras. Men när jag har uppstått, skall jag gå före er till Galileen. Simon, Simon, se, Satan har begärt att få sålla er som vete. Men jag har bett för dig att din tro inte skall bli om intet. Och när du en gång har omvänt dig, så styrk dina bröder." Petrus svarade honom: "Även om alla andra överger dig, så skall jag inte göra det." Jesus sade till honom: "Amen säger jag dig: Denna natt, innan tuppen gal, skall du tre gånger förneka mig." Men Petrus försäkrade ännu ivrigare: "Om jag än måste dö med dig skall jag aldrig förneka dig." Så sade även alla andra. Jesus sade vidare till dem: "När jag sände er utan börs, utan lädersäck och sandaler, saknade ni då något?" De svarade: "Nej, inget." "Men nu", sade han, "skall den som har en börs ta den med sig, och likaså den som har en lädersäck. Och den som inte har något svärd skall sälja sin mantel och köpa sig ett svärd. Ty jag säger er att på mig måste det ord uppfyllas som står skrivet: Han blev räknad bland förbrytare. Ja, det ordet om mig blir nu uppfyllt." De sade: "Herre, här är två svärd." Han svarade dem: "Det räcker." (Matt 26:30-32, Mark 14:26-31, Luk 22:24-38, Joh 18:1)

Sedan gick Jesus med dem till en plats som heter Getsemane. Där låg en trädgård dit han och hans lärjungar gick. Men Judas, han som skulle förråda honom, kände också till det stället, eftersom Jesus ofta hade varit där med sina lärjungar. Och han sade till lärjungarna: "Sitt här, medan jag går dit bort och ber." Han tog med sig Petrus och Sebedeus båda söner. Ängslan och ångest kom över honom, och han sade till dem: "Min själ är djupt bedrövad, ända till döds. Stanna kvar här och vaka med mig." Och han gick lite längre bort, föll ner på ansiktet och bad: "Min Fader, om det är möjligt, låt denna kalk gå ifrån mig. Men inte som jag vill utan som du vill."

När han kom tillbaka till lärjungarna och fann att de sov, sade han till Petrus: "Kunde ni då inte vaka en kort stund med mig? Håll er vakna och be, så att ni inte kommer i frestelse. Anden är villig, men köttet är svagt." (Matt 26:36-41, Mark 14:32-38, Luk 22:39-42, Joh 18:2)

Sedan gick han bort för andra gången och bad: "Min Fader, om denna kalk inte kan tas ifrån mig, utan jag måste dricka den, så ske din vilja." Han kom tillbaka och fann ännu en gång att de sov, så tunga av sömn var deras ögon. Då lämnade han dem och gick åter bort och bad för tredje gången med samma ord. Då visade sig en ängel från himlen och gav honom kraft. Han kom i svår ångest och bad allt ivrigare, och hans svett blev som blodsdroppar, som föll ner på jorden. Sedan gick han till lärjungarna och sade till dem: "Ni sover nu och vilar er. Se, stunden har kommit, då Människosonen skall överlämnas i syndares händer. Stig upp, låt oss gå. Se, han som förråder mig är nu här." (Matt 26:42-46, Mark 14:39-42, Luk 22:43-46)

Och se, medan Jesus ännu talade kom Judas, en av de tolv, och efter honom en folkhop med svärd och påkar, facklor, lyktor och vapen. De kom från överstepräster och de skriftlärdade och de äldste.

Förrådaren hade avtalat med dem om ett tecken och sagt: "Den som jag kysser den är det. Grip honom och för bort honom under säker bevakning!" Jesus, som visste om allt som skulle hända honom, gick ut och sade till dem: "Vem söker ni?" De svarade: "Jesus från Nasaret." Han sade till dem: "Jag Är". Bland dem stod också Judas, han som förrådade honom. När Jesus sade till dem: Jag Är, vek de tillbaka och föll till marken. Än en gång frågade han dem: "Vem söker ni?" De sade: "Jesus från Nasaret." Jesus svarade: "Jag sade er att det är jag. Om det alltså är mig ni söker, så låt dessa gå!" Det ord som han hade talat skulle nämligen gå i uppfyllelse: "Av dem som du har gett mig, har jag inte förlorat någon enda." (Matt 26:47-48, Mark 14:43-44, Joh 18:3-9)

Och Judas gick genast fram till Jesus och sade: "Var hälsad, rabbi", och kysste honom. Jesus sade till honom: "Min vän, varför är du här? Judas, förråder du Människosonen med en kyss?" Då gick de fram och grep Jesus och höll fast honom. När de som stod kring Jesus såg vad som skulle hända, frågade de: "Herre, skall vi slå till med svärd?" Simon Petrus, som hade ett svärd, drog det och högg till översteprästens tjänare och högg så av honom högra örat. Tjänaren hette Malkus. Men Jesus sade: "Låt det vara nog med detta!" Och han sade till Petrus: "Stick ditt svärd i skidan! Ty alla som drar svärd skall dödas med svärd. Eller menar du att jag inte kan be min Fader att han nu sänder till min tjänst mer än tolv legioner änglar? Skulle jag inte dricka den kalk som Fadern har gett mig? Hur skulle då Skrifterna uppfyllas, som säger att detta måste ske?" Och han rörde vid tjänarens öra och helade honom. (Matt 26:49-54, Mark 14:45-47, Luk 22:47-51, Joh 18:10-11)

Sedan sade Jesus till översteprästerna och befälhavarna för tempelvakten, de äldste och folkhopen, som hade kommit emot honom: "Som mot en förbrytare har ni gått ut med svärd och påkar för att gripa mig. Fastän jag varje dag har varit hos er i templet och undervisat, har ni inte gripit mig. Men detta är er stund och nu råder mörkrets makt. Skrifterna skulle ju uppfyllas." Då övergav alla lärjungar honom och flydde. Och en ung man, klädd i en linneskjorta på bara kroppen, följde efter Jesus. Honom grep de tag i. Men han lämnade linneskjortan kvar och flydde undan naken.

"Min vän, varför är du här?"

Vi har hört den heliga berättelsen om hur Jesus och lärjungarna lämnar nattvardssalen och går ut till Oljeberget och Getsemane. Inte ens i den här ödesmättade stunden kunde lärjungarna hålla sams utan tvistade om vem av dem som kunde anses vara störst. Och så fick Jesus, mitt i vetskapen om vad som nu låg framför honom – det ofattbara lidandet i omätliga dimensioner – ta itu med lärjungarnas småaktigheter och undervisa dem om tjänandets storhet.

Hur kunde han? Hur orkade han? Hur var det möjligt att han, väl medveten, inte bara om Getsemanenattens våndor, utan också om Långfredagens korslidande och död, hur stod han ut med de svaga, syndfulla, eländiga lärjungar han hade omkring sig? Där fanns en Petrus som lovade runt och höll tunt, som svor och förnekade. Där fanns den tvivlande Tomas. Där fanns Jakob och Johannes som ville tillskansa sig äreplatserna i Guds rike, och där fanns Judas, förrädaren.

Hur stod Jesus ut, hur orkade han? Han var sann Gud och sann människa. Han var inne på det sista vägstycket av Guds väg till vår frälsning. Vi har med Jesus gått upp till Jerusalem i heliga fastetider, att skåda hur Jesus Krist, Guds Son, i syndares ställe lider. Guds rådslut av evighet går nu mot sin fullbordan, och inför fullgörandet av detta säger Jesus genom psalmisten: "Att göra din vilja, min Gud, är min glädje."

Vem fanns då vid hans sida i denna fasans natt? Svar: Ingen! Alla övergav de honom och flydde. Ensam står han kvar i nattens mörker, medan fiendeskarans blygsamma belyser scenen. En man lösgör sig ur fiendehopen - och, till att liksom föröka smärtan, möter Jesus här lärjungen som förråder honom. Här stannar tankarna. Vilken obeskrivlig sorg för Mästaren att se den förlorade lärjungen och känna judaskyssen bränna på kinden! Och samtidigt veta, att detta bara är en länk i den kedja av händelser som leder fram till Golgata och försoningens offer för världens synd.

Vad säger Jesus till Judas i den här stunden? "*Min vän, varför är du här?*"

"MIN VÄN..." Sådan är han, din och min Frälsare! Han är syndares vän. Också den värste svikare har i Kristus Jesus en vän, en verklig vän, som inte föraktar, inte vänder ryggen till, inte överger. Trots de rysligaste svek är han syndares vän, vilkas synder han nu går att försona.

Judas, Judas, du hade tanklöst och vårdslöst stuckit foten i själafiendens snaror. När du fastnat i djävulens fina nätmaskor, vände du dig inte till Honom, som kunde befria dig, utan du valde falskhetens och skrymteriets väg, och när du övat dig nog på den vägen, sålde du till slut din själ till satan. Du var så fast att när du i förräderiets yttersta stund nås av Frälsarens kärleksfulla hälsning, kan du inte vända om utan förråder Människosonen med en kyss.

Käre åhörare: – "*Min vän, varför är du här?*"

Nu riktar Jesus sin fråga till dig. Varför är du här?

–Ja, det är ju skärtorsdagskväll, och då är det tradition bland kristna att fira nattvard...

–Visst är det så, men är det bara därför du är här? Visst sade Jesus, att så ofta vi firar nattvard, skall vi göra det till hans åminnelse, men i detta ligger något långt djupare och större än att upprätthålla en vacker tradition.

Här dukar Kristus ett nådebord för syndare. Hit bjuder han alla dem som går med tunga bördor av synd och skam på axlarna. Hit bjuder han all dem som ömkligen misslyckats i vandrigen på Herrens

vägar. Hit bjuder han alla dem som av rädsla och feghet förnekat honom. Och hit bjuder han alla dem som i glömska och försumlighet underlåtit att göra Herrens vilja.

Alla fattiga syndare, som i tankar, ord och gärningar förbrutit sig, välkomnas till Frälsarens nådebord, till att i den heliga nattvarden äta den kropp och dricka det blod som utgavs och utgöts till förlåtelse för just dina synder. Han, som kallade Judas ”min vän”, ”bjuder dig till bords hos sig och med sig själv bespisar dig”.

Så djupt kan du inte ha fallit att du inte är välkommen till Frälsaren. Hur det än är med dig, hur illa det än har gått – här utdelas syndernas förlåtelse. Här läks förkrossade hjärtan. Här ges styrka åt trötta händer och vacklande knän. Här helas sargade samveten och här lägges läkande salva på svidande sår. Min vän, säger Jesus, välkommen till nådebordet, bordet för syndare!

”Min vän, varför är du här?” Gud bevare dig från att i Judas-sinne gå till den heliga nattvarden.

Umgås du med falskhet och skrymteri skall du alls inte komma till detta nådebord, för då är det risk för att du som Judas äter och dricker en dom över dig. Sitter du fast i någon synd, en synd som du inte tänker släppa, en synd som du inte vill överge utan behålla och leva i, så blir ditt nattvardsfirande inte till välsignelse utan till dom.

Men är du här för att du kämpar med synden, för att du vill bli fri den, för att du behöver syndernas förlåtelse, för att du är så likgiltig, så kall, så omöjlig på alla sätt – kort sagt – är du här för att du är en usling till syndare som behöver Frälsaren, så har du kommit rätt. Herren Jesus själv är här. Han, som i Getsemane-natten göt ångestens blodsdroppar för dina synder, är här med förlåtelse och läkedom.

Så låt oss då i tro och förtröstan, med uppriktiga hjärtan, vända oss till honom och säga honom hur det är ställt med oss var och en, och i syndabekännelsens ord innesluta allt, allt – så sägande: *Gud, var mig nådig enligt din godhet...*